



Folketingets Beskæftigelsesudvalg  
lov@ft.dk

Kirsten Normann Andersen  
Kirsten.Normann.Andersen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Ved Stranden 8

1061 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. januar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 213 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget (MFU) Kirsten Normann Andersen (SF).

11. februar 2019

**Spørgsmål nr. 213:**

”Vil ministeren med henblik på et eventuelt kommende samråd oplyse om han deler finansministerens opfattelse af at det tilfalder beskæftigelsesforvaltningen og ikke sundhedsforvaltningen at tilse sygemeldte borgere på offentlige ydelser? Og vil ministeren herudover redegøre for hvilket signal han mener at det sender om kommunernes tillid til borgerne, at sygemeldte borgere skal møde op hos en kommunal sundhedsplejerske ved sygdom?

J.nr. 2019-408

Der henvises til artiklen af TV MIDTVEST af 12. januar 2019: "Skive droppede omstridt praksis: Nu vil finansministeren ændre loven", <https://www.tvmidtvest.dk/artikel/nu-vil-finansministeren-aendre-loven?fbclid=IwAR25JSPj-oHA0Xxh9b55SsDGDRFArjr-dXT9GKKcRWuGW79081eTRViB7E>.”

**Svar:**

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg er helt enig med finansministeren i, at sygefraværet blandt borgere i aktive tilbud skal nedbringes. Det er en helt central del af kommunens opgaver at sikre, at borgerne reelt står til rådighed, og at der ikke er borgere, som bevidst forsøger at undgå at tage imod tilbud om beskæftigelse eller deltagelse i aktive tilbud.

Der er kommuner, der oplever problemer med, at nogle borgere, der modtager kon-tanthjælp mv., gentagne gange sygemelder sig, når de skal deltage i aktive tilbud. Det kan være tilbud som fx danskundervisning eller forløb på virksomheder.

Jeg finder det meget prisværdigt, at kommunerne iværksætter forskellige tiltag for at nedbringe sygefraværet blandt borgere i aktive tilbud og komme eventuelle tvivlsomme sygemeldinger til livs.

For mig er det vigtigt, at kommunerne anvender de muligheder, der er i de gælden-de regler i forhold til at rådighedsvurdere og sanktionere de borgere, der uberettiget melder sig syge for at undgå fx en aktiv indsats.

Efter gældende regler skal afklaring af borgerens helbred, herunder behandling, ske i sundhedssystemet – fx af borgerens egen læge eller speciallæger. Af hensyn til blandt andet borgerens retssikkerhed må den sundhedsfaglige person, som undersøger borgeren og stiller en diagnose, ikke samtidig have kompetence til at beslutte hvilke ydelsesmæssige konsekvenser, helbredsforhold skal have for borgeren.

Jeg henviser i øvrigt til mine tidligere svar på BEU alm. del – spørgsmål nr. 243-246 (samling 2017-18), hvor de gældende regler er uddybet, og hvor det er beskrevet, hvordan man konkret kan arbejde videre med at understøtte intentionerne med Skive Kommunes ordning.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er derudover i dialog med Sundheds- og Ældreministeriet med henblik på at udarbejde en guide med gode råd til kommunerne, der kan hjælpe med at tilrettelægge en ordning, som inden for lovens rammer kan bidrage til at nedbringe det gentagne sygefravær blandt borgere i aktivering mv.

Det er vigtigt, at borgere på kontanthjælp opfylder deres rådighedsforpligtelse, og at det har konsekvenser, hvis de ikke gør. Derfor er det i *Aftale om mere enkle og skærpede sanktioner, styrket kontrol med snyd og færre fejludbetalinger af 16. november 2018*, som regeringen har indgået sammen med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti, aftalt, at kommunerne skal have bedre mulighed for at give en skærpet rådighedssanktion til de borgere, der godt kan deltage i en aktiv indsats mv., men som ikke ønsker at stå til rådighed. Det, synes jeg, er et vigtigt signal at sende for ikke at svække opbakningen og tilliden til vores velfærdssamfund.

Samtidig er det vigtigt, at der tages særlige hensyn, når det handler om sanktioner og aktivitetsparate borgere. Med aftalen har kommunerne derfor fortsat pligt til blandt andet at vurdere, om en sanktion fremmer rådigheden for en aktivitetsparat borger og bringer den pågældende tættere på arbejdsmarkedet, før kommunen kan sanktionere.

Det er således ikke intentionen med aftalen, at der skal ske en stramning i sanktionering af aktivitetsparate borgere, som blandt andet omfatter syge og udsatte borgere. Derfor er det vigtigt, at kommunen fx tager hensyn til borgernes helbredsmæssige udfordringer.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen